

JOSEF RATZINGER:

Húsvéti imádság

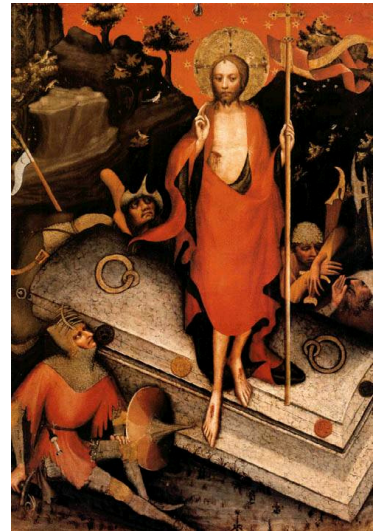
*Urunk, Jézus Krisztus,
te a halál sötétségébe elküldted
világosságodat.
A legmélyebb magány örvényében
most és mindenkor
szereteted elrejtett hatalma lakik,
s titkaid közepette
a megváltottak allelujáját
énekelhetjük,
Add meg nekünk a hit alázatos
egyszerűségét,
mely nem hagy tévelyegni minket,
s ha a sötétség és az elhagyatottság
óráiba hívsz,
amikor minden bizonytalannak
látszik,
adj abban az időben is,
amikor ügyed halálküzdelmet vív,
elegendő fényt, hogy téged el ne
veszítsünk,
elegendő fényt, hogy másoknak is
fény lehessünk,
azoknak, akik még jobban
rászorulnak erre.
Hadd világítson be húsvéti örömöd
titka,
mint a hajnalfény, napjainkba,
hadd legyünk igazán húsvéti emberek,
a történelem nagyszombatjain.
Add, hogy a világos és a sötét
napokban egyaránt,
a mai időkben is,
vidáman járjuk utunkat,
eljövendő dicsőséged felé.
Ámen.*

Húsvét üzenete:

„Életünk Krisztussal Istenben van elrejtve”

A hideg téli napok után – a napsugarakkal együtt – felmelegíti szívünket az örömhír: Jézus Krisztus feltámadt. Húsvétkor az Egyház ezt az örömet kívánja felszítani bennünk, amikor az első század tanúinak, az apostoloknak és evangélistáknak a vallomásait olvastatja fel. Ezekből az írásokból érződik a frissesség és a lendület. Szinte látjuk magunk előtt, hogy az asszonyok hogyan mennek a sírhoz, hogyan viszik el a hírt az apostolokhoz, és a félelmükben elmenekült tanítványok hogyan találkoznak Jézussal, és kezdik lassan felfogni az örömhírt: Jézus él! Terveik nem omlottak össze.

Az öröm megtapasztalása azonban igényesebbé tesz minket: Hogyan lehet az öröm tűzét még jobban felszítani bennünk, hiszen az ésszel és a képzelettel felfogott üzenet nem mindig hat el a szívünkig. Más szavakkal: a Húsvét üdvösségtörténeti eseményét hogyan lehet még jobban jelenvalóvá tenni számunkra? Szent Pál apostol egy nagyon megfontolandó mondatot fogalmaz meg a kolosszeiekhez írt levelében: „Életek Krisztussal Istenben van elrejtve” (Kol 3,3). Az apostol a helybéliek tekintetét és a mi figyelmünket is nem csupán a fényes múltra, hanem a jelenre irányítja. Higgyünk abban, hogy a feltámadás nem csupán egy nagy történelmi jel számunkra, hanem hétköznapi valóság. A feltámadt Jézus sorsközösséget vállal velünk. Jézus szenvedésével, halálával és feltámadásával összekapcsolta életét a mi életünkkel. A mi oldalunk felől nézve: kifejezi együttérzését szenvedésünkben és a feltámadás távlatát állítja elénk. Ezt a kapcsolatot, az isteni életben való „elrejtettséget” kell minden Húsvétkor újragondolni, felfedezni. Ehhez azonban egyre jobban mélyülő hitre van szükség.

Húsvét üzenetének egyre mélyebb megértésére, életünkkel való összekapcsolására sok szép példát láthattunk. Néhány évvel ezelőtt egy ilyen megrendítő élmény volt a nagypénteki Colosseumban tartott keresztút. A betegsége miatt mozgásában korlátozott II. János Pál pápa a keresztút végén imát mondott. Úgy tűnt, hogy eltért az előző évek hagyományától, mert nem egy előre megírt elmélkedést olvasott fel, hanem szabadon beszélt. Nem papírból, hanem a szívéből olvasott. Azt mondta el mindenki számára, ahogyan ő, mint egy idős, beteg és az emberiség jövőjéért aggódó ember, a „világ plébánosa” erőt merít Krisztus szenvedéséből, keresztjéből. Ennek a mély hitből fakadó tapasztalatnak az egészen egyszerű, néha szavakat keresgélő megfogalmazása tette számunkra közelivé a pápát és általa a kereszt misztériumát. Rányította szemünket arra, hogy ha keresztjeinket a feltámadt Jézussal együtt hordozzuk, akkor a kereszt és a haláltól való félelem megtapasztalása a remény forrása is lehet számunkra. Hiszen: „halálunkat halálával megtörte és a feltámadásban új életet szerzett nekünk” (húsvéti prefáció)

Húsvétot ünneplünk, húsvéti időt élünk. Ez a megszentelt idő akkor válik valóban a kegyelem forrásává számunkra, ha életünk eseményeit egyre mélyülő hittel, vagyis a végső, de életünkben már megvalósuló üdvösség távlatából nézzük. Így „Krisztussal Istenben elrejtve” erőt kaphatunk keresztjeink hordozásához, reményünk erősödéséhez és örömeink továbbadásához.

Ferenc atya

Jézus a kereszten

Nézem Jézus keresztyét, és próbálom megérteni azt a végtelen szeretetet, amely ilyen áldozatra készítette az Üdvözítőt.

Jézusom, hadd köszönjem meg Neked szereteted, hogy emberré lettél, köztünk éltél, sorunkban osztoztál. Tanítottál, gyógyítottál és még mennyei Atyádat is megosztottad velünk. Halálod órájában is ránk gondoltál, hiszen Anyát adtál nekünk és így testvérünk lettél. De ez sem volt elég a te isteni szeretetednek, még kínzóid számára is kegyelmet kértél, majd Szentlelkedet küldted el vigasztalónak, hogy aztán a mindennapi Szent Kenyérben élő Magadat add nekünk. Az idők végezetéig.

Ó Jézus, Isten Báránya, nem vagyunk mi méltók a Te szent szeretetedre, hiszen nap mint nap megbántunk, felfeszítünk bűneinkkel, közönyünkkel a keresztre, épp úgy, mint 2000 évvel ezelőtt. Jézusom, mi nem változtunk semmit, hogy lehet az, hogy Te mégis szeretsz minket? Meddig nézed még el bűneinket?

Mégis érzem: a kereszten kitért karod hív. Szerető szíved vár és súgja: – Jöjj te szegény megtévedt bűnös, nézd, én megbocsátok neked és nem kérek mást, csak azt, hogy szeress, hiszen a te lelked megmentéséért adtam életemet.

Nézem Jézust a kereszten és szívem megteelik az ő végtelen szeretetével. Már érzem, hogy nem tudok, de nem is akarok elszakadni Tőle. Húsvét csodás öröme átjárja, rabul ejti szívemet.

Schmatz Béláné

Az élet egysége

Krisztus, amikor tökéletesen kiüresítette önmagát és az emberekhez lett hasonló (vö. Fil 2, 5-11), akkor az isteni életet egységbe vonta az emberivel. Az isteni személy és az emberi természet benne nem volt elválasztható. Éppen ezért a keleti egyházak atyái gyakran mondták, hogy a megváltás már magában a megtestesülésben és a mennybemenetelben történt meg, hiszen míg az elsőben maga az Isten szállt közénk, hozzákapcsolva isteni lényegét egy emberi egzisztenciához, addig a másodikban már a mi emberi természetünket emelte magához a Szentháromság örök, belső életébe azzal, hogy égbe szállva magával vitte az emberi lényegét, hiszen a két természet Benne már elválaszthatatlan.

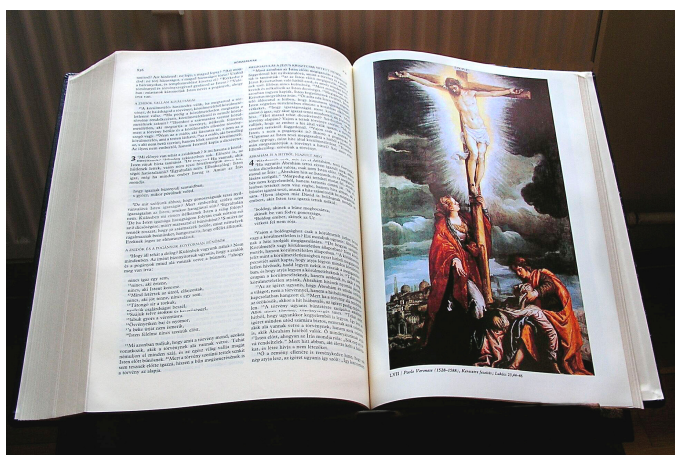
Éppen ennek okán – mivel ő beteljesítette és helyreállította az egységet az Isten és az emberek között, így begyógyította a mi életünk megosztottságát is – nekünk sem szabad már szétszakított, szétzilált életet élnünk. Az életünk Krisztus megváltó áldozata alapján már egy egységbe forr össze ismét, ahogy a Teremtő tervében az kezdetben benne volt.

Cselekedeteinknek és beszédeinknek így mindig olyanoknak kell lenniük, hogy mások ránk nézve Jézus Krisztus életét olvassák azokban! Nem lehet elszakítanunk a vallásos életünket a munkánktól, vagy a családuktól! Az Úr az életünket egységben alkotta, így életszentségre való törekvésünknek át kell hatnia a mindennapjainkat. „Ott, ahol a törekvéseitek, a munkátok és a szereteteitek vannak, ott van a Krisztussal való mindennapi találkozótok színhelye” (Szent Josemaria Escrivá). Így soha nem leszünk Jézus nélkül, mert egész nap az életszentségünket keressük: megszentelve és felajánlva a jól végzett munkát, a családi életet és a mindennapi törekvéseinket. Így felajánlva a mindennapok örömeit, de legszürkébb eseményeit is, megvalósul közöttünk Szent Pál szava: „Szüntelenül imádkozzatok!” (1. Thesz 5,17) Mert a húsvét titka nem más, mint az élet (helyreállított) egysége.

László atya

Biblia Sacra Hungarica – A könyv, mely „örök életet ad”

Kiállítás az Országos Széchényi Könyvtárban

történelem és művelődéstörténet számos nagy alakjának bibliái (Janus Pannonius, Balassi család, Kazinczy Ferenc, Ady Endre, Móricz Zsigmond), valamint József Attila, Babits Mihály, Jékely Zoltán, Szerb Antal, Illyés Gyula, Ottlik Géza, Pilinszky János bibliái.

A Biblia azonban sokkal több, mint egy könyv vagy könyvgyűjtemény. Isten üzenete, a Szent Hagymány írásban rögzített része. Újlakról március 14-én néhányan elzarándokoltunk megnézni a könyvet, a Könyvek Könyvét. Kár, hogy kevesen érdeklődtek, a kiállítás, aminek nyitva tartását meghosszabbították, márciusban végleg bezár.

Nem a Szentírásnak van szüksége olvasókra, hanem az olvasóknak van szüksége a Szentírásra, és arra, hogy azt életre váltsák.

Balthazár Zsolt

Más országokhoz hasonlóan, Magyarországon is a bibliafordítások játszották a legfontosabb szerepet az egységes nyelvi normák, az irodalmi nyelv kialakításában.

A kiállítás a magyar Biblia útját követi. A Biblia ezer esztendeje része életünknek. A magyar bibliafordítás nyilván a szóbeliségben született. Az első teljes egészében magyar nyelvű könyv, melyet külföldön nyomtattak, és az első magyar nyelvű, Magyarországon kiadott könyv egyaránt bibliafordítás volt.

A kiállítás bemutatja a hazai latin és a legszebb magyarságú biblikus kódexek híres példányait, az ún. "Huszita" Bibliák közé tartozó Bécsi, vagy a Jordánszky és az Érdey-kódexek mellett könyvtáraink legrégebbi válogatott Vulgata kéziratait. Külön érdekességként kiemelt helyen szerepelnek a magyar